PRAESENS DISCESSUS. PAGANINI GAUDENTII ACCLAMATIO, CUM ANTONIUS...

Gaudenzio Paganino, Antonio Curini

Digitized by Google

INter omnia, quæ Principi incumbunt expedienda, pręcipuã eſſe Adminiſtrorum electionem, iampridem inter ſapientes rerum ciuilium æſtimatores perinde eſt receptum, ac ſi Phœbi è cortina emanaſſet nihil enim eſt, quod viris egregijs demandari non poſſit, nihil quod alieno miniſterio nõ queat impleri, vt ab illo, qui imperat, laborem exantlari neceſſe nõ ſit, ſi præſtò habere liceat eos, quorum humeris onus imponatur, quorum diligentiæ prouincia tradatur. at inſignes homines noſſe, euocare, publicis muneribus admouere, id totũ, quantum quantum eſt, iudicio proprio eſt peragendum, neque vllius conſilio, & fidei tranſcribendum, niſi velit Rex Imperij ſolam vmbram eſſe penes ſe, corpus verò, & rem ipſam degere penes alium. In hoc vno ſi ſe virum præbeat, ſuiſque conſulat rationibus, quàm benè in cœteris audiet, quantis laudibus extolletur? nam ſapiens non poteſt non cenſeri is, qui rectè, quid cuiq; ſit committendum, vt curetur, perſpicit, atq; deprehendit. Laudem profectò, quę Legatis, conſiliarijs tribuitur, ad eum, à quibus approbati ſunt, redundare, apud omnes eſt peruulgatum. quod cùm ita ſe habeat, mirum nemini videri debet, ſi certatim plauſibus excipitur, encomioque euehitur FERDINANDI SECVNDI Etruriæ Magni Ducis prouida prudentia: in eo namq; curam ponit, cogitationemq; collocat, vt ad arcana ſuorum conſiliorum ſeligat, & ſecernat proceres, à quibus nihil niſi quod ſanctum, quod iuſtum, quod tutum expectare fas eſt. non ibo per ſingulos, cum vix vni pro dignitate laudando, par ſit

 ſtili

ſtili mei tenuitas. Te verò indictum mihi abire ANTONI CVRINE, multa cum non permittant, illud vel nolenti poſſet extorquere acclamationem, dum à Sereniſſimo Magno Duce ad ſecretas grauiſſimaſq; cõſultationes acceſſeris, ne tot profeſſorum, totiuſq; adeò celeberrimi Gymnaſij euaneſcant voces, quibus tua merita memorant, virtutem celebrant, dexteritatem prædicant, quibus felicitati publicę gratulantur, gaudiumq; , quod ex incremento tuæ dignitatis percipitur, exprimunt. etſi enim non defuturi videantur, qui longè inſtructiori apparatu, ſint ad pulcherrimum argumentum acceſſuri, nihil eſt tamen quod vetet, quò minus ego reliquis palmam celeritatis pręripiam, elegantiæ, & exactæ vbertatis coronam relicturus. atque eò lubentiùs præſtantium hominum de tua præſtantia iudicium, & ſermonem vſurpo, ne ſi priuatim verba facerem, famam tuam contingeret minui, gloriam deteri, lumen obſcurari. Iucundum ſcilicet, & facilitatis plenum opus eſt, in illius elogia excurrere, & exſpatiari, quem conceptis modis, diſertaq; prædicatione paſſim intelligas decorari. Quis autem hoc dierum ſpatio, ex quo de acceſſione, quæ ad tuos honores facta eſt, Florẽtia allatus nuncius, auribus nõ hauſit Curiniani nominis inſignes titulos, ingentia decora? percipiebatur vndique quam ferax ſit tua patria, Pontremulum, in educandis, emittendiſque per vniuerſam Italiam ciuibus, vt in celebribus vrbibus honeſtiſſimis, conſpicuiſque muneribus cohoneſtentur. eſſe in recenti memoria, quę a Villaneo Senatore in Hiſpania, Italia, Germania ſuſcepta, geſtaque fuerint ſagaci conſilio, cauta prouidentia. quòd iucũdiùs narratũ ſcimus, cũ is è tua diſciplina prodierit, te duce iuriſprudentiam

dentiam

dentiam coluerit. illud propiùs ad rem accedit, quod de tuo parente, de tuis fratribus, conſanguineis, tota denique Curinorum ferebatur familia; quę ſola dederit hactenus tot ornamenta, vt vna poſſet Pontremulo antiquiſſimo, & nobili Inſubriæ oppido, ſi alioqui obſcurum foret, celebritatem, ſplendoremque conciliare. cui rei etiam ipſe Magnus Dux non ita pridem teſtimonium tulerit, cum eximium genus, Curinianum genus appellauit. Ex quo te profectum aiebant, quatenus iuueniles annos perſcrutandis legum Romanarum arcanis impenderis in Gymnaſijs Piſano, & Senenſi, vbi præceptorem habueris BENVOLIENTVM, virum, qui ob ſanctitatem morum, & profundam, magnamque iuris ſcientiam, veriſſimus Iuriſprudentię ſacerdos mereretur nuncupari. Cuius auſpicijs intra breue tempus eò aptitudinis pertigeris, vt legum non ſolum Doctor, ſed & publicus interpres, & profeſſor fueris renunciatus. hic exclamatum à nonnemine fuit: ò felicitatem ingenij, ò induſtriam laboris, ò generoſæ indolis profectum, qui abſque temporis, & moræ interuallo, è magna diſcentium caterua, ad exiguum, & egregium docentium numerum transfert, ex imis auditorum ſubſellijs, ad profeſſoriam ſedem promouet, ad excelſum faſtigium extollit. quod epiphonema ſic exceptum recordor: limitibus caret ſemel excitata proficiendi cupiditas. otium neſcit animoſus ardor. præmium artibus alimenta miniſtrat. prius defatigabuntur in curſu cœleſtes orbes, quam vt mentem ſublimem capiat bene agendi ſatietas. ſola temporum æternitas explere poteſt humanum pectus. vbi aliquamdiu vmbraticas pugnas pugnauit Curinus in Vlpianęa palęſtra, ſolem & puluerem fori tentare voluit, tribunal

Senis

Senis cum quauis curuli ſella comparandum meruit, & obtinuit. quæ ibi, bone Iupiter, dedit in diſceptando ſolidæ cognitionis, limati iudicij, conſtantis integritatis argumenta. Effecerunt hæc ſpecimina, vt ſedulitatem ipſius, & ſapientiã implorarit Florentina Rota, conſultiſſimus Iuriſperitorum conſeſſus, viuida vis Aſtrææ, iuſtitiæ aſylum, æquitatis propugnaculum. Ne verò omnia recenſeam, Vir illuſtriſſime, (tecum enim rurſus loquor) quam multa in decurſu cum tua peritia extra ordinem communicauerit Magni Duces, quantum tuæ aſſiduitati detulerint, ſeorſim ediſſertauit vir mentis erectæ candideq; cenſuræ. Nam in quas ambages, at intra ſemitam, ſe indueret mea dictio, ſi qualis quantuſque inter patronos æqui & boni emicueris, nunc reponerem? Rediueris ad Academiam poſt forenſe tot annorum exercitamentum, poſtquam tot cauſarum cum fluctibus ſophiſmatum conflictantium cauſam in portu ſtiteris, in ancora collocaueris. Certatim effuſi patres te antiquam ad conſuetudinem reuertentem, ſed decorum amplo ſtipendio; ſed inter ſummos numeratum, excepere lætitiæ pleni. Senſu deſtituta ſi poſſent fari, quibus dictis ſenſum communis gaudij explicaſſent ipſa ſubſellia, ipſę exedrę, ipſæ columnæ? At ſubduceris denuò, & ſubtraheris noſtro deſiderio. I felix, i fortunatus: nullo non oſcine vade bono. omnes aues dextram volet ominationem. iubet Magnus Dux. quid dulcius tali neceſſitate parendi? inuitat aula. occurre, propera, futurus tu quoque aulæ magna pars. adeſt in limine hilaritatem pleno vultu diffundens Eunomie. hęc tibi tot deſtinat lauros, parat lemniſcos, inſtituit triumphos, erigit trophęa. triumphos cum trophęis quales decet pax, ambit Minerua, circumdant palladia.